

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง จำนวน ๒๔๘ ฉบับ ได้รับกลับคืนสมบูรณ์ จำนวน ๒๒๓ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๙๑ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวินโดวส์ เพื่อวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอโดยเรียงลำดับดังต่อไปนี้

๔.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และการแปลความหมายจากค่าร้อยละ

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลเป็นความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

๔.๓ การทดสอบสมมติฐาน ที่ว่า

๑. ผู้บริหารและครู เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน แตกต่างกัน

๒. ผู้บริหารและครู อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน แตกต่างกัน

๓. ผู้บริหารและครู วุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน แตกต่างกัน

๔. ผู้บริหารและครู ตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน แตกต่างกัน

๕. ผู้บริหารและครู ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบระหว่างตัวแปร ๒ ตัว ใช้การทดสอบค่าที (t - Test) ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างตัวแปร ๓ ตัวขึ้นไปใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) และถ้าพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ (Scheffe' post hoc comparison)

๔.๔ การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

๔.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และการแปลความหมายจากค่าร้อยละ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
๑. เพศ		
ชาย	๕๒	๒๓.๓๐
หญิง	๑๗๑	๗๖.๗๐
๒. อายุ		
น้อยกว่า ๓๐ ปี	๕๑	๔๐.๘๐
อายุ ๓๑ – ๓๕ ปี	๗๒	๓๒.๓๐
อายุ ๔๐ – ๔๕ ปี	๓๘	๑๗.๐๐
มากกว่า ๕๐ ปี	๒๒	๙.๙๐
๓. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๐	๔.๕๐
ปริญญาตรี	๑๕๗	๘๘.๓๐
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๓	๖.๒๐
๔. ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	๕	๔.๐๐
ครูผู้สอน	๒๑๔	๙๖.๐๐

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
๕.ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า ๕ ปี	๘๘	๓๕.๕๐
๖ – ๙ ปี	๕๑	๒๒.๕๐
๑๐ – ๑๔ ปี	๓๑	๑๓.๕๐
มากกว่า ๑๔ ปี	๕๓	๒๓.๘๐
รวม	๒๒๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า

๑. เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๗๐ และเป็นเพศชาย จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๐

๒. อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า ๓๐ ปี จำนวน ๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๘๐ มีอายุ ๓๑ – ๓๕ ปี จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๐ มีอายุ ๔๐ – ๔๕ ปี จำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๐ และ มีอายุมากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๐

๓. วุฒิการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๑๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๓๐ มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๐ มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๑๐

๔. ตำแหน่ง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน ๒๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๐๐ เป็นผู้บริหารจำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๐

๕. ประสบการณ์การทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า ๕ ปีลงมา จำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๐ มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๐ มีประสบการณ์การทำงาน ๖ – ๙ ปี จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐ และมีประสบการณ์การทำงาน ๑๐ – ๑๔ ปี จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๐

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลเป็นความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง จำแนกเป็นรายด้านและภาพรวม

การบริหารงานวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการจัดการเรียนการสอน	๔.๓๔	.๔๕	มาก
ด้านหลักสูตร	๔.๑๕	.๕๖	มาก
ด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้	๓.๕๓	.๖๔	มาก
ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา	๔.๐๘	.๖๑	มาก
ด้านการวัดผลประเมินผล	๔.๓๔	.๕๒	มาก
ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	๔.๓๐	.๕๖	มาก
รวม	๔.๑๕	.๔๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = ๔.๑๕$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการในด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดผลประเมินผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = ๔.๓๔$) รองลงมาด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = ๔.๓๐$) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = ๔.๑๕$) และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = ๔.๐๘$) ตามลำดับ ส่วนการบริหารงานวิชาการในด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด ($\bar{X} = ๓.๕๓$)

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ด้านจัดการเรียนการสอนและ
จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑.ผู้บริหารและครูมีการกำหนดรูปแบบการจัดทำแผน / วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจนและหลากหลาย	๔.๓๓	.๖๕	มาก
๒.มีการจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาของหลักสูตร	๔.๕๐	.๖๑	มาก
๓.จัดการเรียนรู้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น	๔.๓๑	.๖๓	มาก
๔.มีการวางแผนงานการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา อย่างเหมาะสม	๔.๓๖	.๖๒	มาก
๕.จัดเอกสารคู่มือให้ครูได้ศึกษาความรู้และปฏิบัติในการเขียนการ สอนและจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้	๔.๓๒	.๗๖	มาก
๖.เปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการ จัดการเรียนการสอน	๔.๒๔	.๗๓	มาก
รวม	๔.๓๔	.๔๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียน
การสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การบริหารงานวิชาการด้าน
การจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการ
สอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนมีการจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาของหลักสูตร ($\bar{x} = 4.50$)
ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในประเด็น เปิดโอกาส
ให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.24$)

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ด้านหลักสูตร และจำแนกเป็น
รายชื่อ

ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๗.จัดประชุมวางแผน/แต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อดำเนินงาน / รับผิดชอบงานการบริหารหลักสูตร	๔.๓๔	.๓๑	มาก
๘.จัดทำแผนงาน/โครงการ มีการแบ่งโครงสร้างการบริหาร หลักสูตรเป็นฝ่ายต่างๆ อย่างชัดเจนปฏิบัติได้	๔.๓๓	.๓๑	มาก
๙.จัดทำคู่มือการบริหารหลักสูตรที่มาจากคณะกรรมการหลายฝ่าย ประกอบไปด้วยผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ชุมชน	๔.๑๐	.๓๓	มาก
๑๐.มีการประชุมชี้แจงเรื่องการจัดทำหลักสูตรเพื่อชี้นำในการ ดำเนินงาน	๔.๑๕	.๓๕	มาก
๑๑.เปิดโอกาสให้บุคลากรนำเสนอความคิดเห็น และกำหนด แนวทางในการบริหารหลักสูตร	๔.๑๒	.๓๔	มาก
๑๒.เปิดโอกาสให้ชุมชน หน่วยงาน องค์กรต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการหลักสูตร	๓.๘๕	.๘๒	มาก
รวม	๔.๑๕	.๕๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๕$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรอยู่ใน
ระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในประเด็น จัดประชุม
วางแผน/แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินงาน/รับผิดชอบงานการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = ๔.๓๔$)
ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในประเด็น เปิดโอกาสให้ชุมชน
หน่วยงาน องค์กรต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหลักสูตร ($\bar{X} = ๓.๘๕$)

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้
และจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑๓.มีการบริหารสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	๔.๐๓	.๘๐	มาก
๑๔.นำเทคโนโลยีมาใช้อย่างหลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	๓.๘๓	.๗๗	มาก
๑๕.มีการวางแผนงานด้านการจัดหา การผลิตและการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม	๓.๕๓	.๗๕	มาก
๑๖.ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ	๔.๐๑	.๗๕	มาก
๑๗.จัดแหล่งเรียนรู้ในห้องสมุด ห้องเรียน ห้องพิเศษและเรียนรู้นอกห้องเรียนที่หลากหลาย	๔.๐๓	.๘๒	มาก
๑๘.มีการจัดเก็บรักษา การเบิกใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตและการใช้สื่อที่สะดวกรวดเร็ว	๓.๗๓	.๕๑	มาก
รวม	๓.๕๓	.๖๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๓.๕๓$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละข้อ มีการบริหารสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสม กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนและ จัดแหล่งเรียนรู้ในห้องสมุด ห้องเรียน ห้องพิเศษและเรียนรู้นอกห้องเรียนที่หลากหลาย ($\bar{x} = ๔.๐๓$) ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ น้อยที่สุดในประเด็น มีการจัดเก็บรักษา การเบิกใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตและการใช้สื่อที่สะดวกรวดเร็ว ($\bar{x} = ๓.๗๓$)

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา
และจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑๕.มีการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงานการจัดการ นิเทศภายในสถานศึกษาอย่างชัดเจน	๔.๑๐	.๗๑	มาก
๒๐.เก็บข้อมูลจากกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อใช้ในการ แผนการนิเทศและเลือกวิธีการนิเทศการศึกษาให้เหมาะสมกับ สภาพของโรงเรียน	๔.๐๕	.๖๗	มาก
๒๑.แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้นิเทศและผู้รับนิเทศ เพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอนของครู	๔.๐๘	.๗๕	มาก
๒๒.มีการประชุมด้านวิชาการเพื่อการนิเทศงานแก่ครูผู้สอนแ บุคลากรต่อเนื่อง	๔.๑๐	.๗๕	มาก
๒๓.สำรวจสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการนิเทศในโรงเรียน	๔.๐๔	.๗๘	มาก
๒๔.นำผลการนิเทศไปพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม ยิ่งขึ้น	๔.๐๖	.๗๕	มาก
รวม	๔.๐๘	.๖๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศภายใน
สถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๔.๐๘$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การบริหารงานวิชาการ
ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศ
ภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในประเด็น มีการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงาน
การจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างชัดเจนและมีการประชุมด้านวิชาการเพื่อการนิเทศงานแก่
ครูผู้สอนและบุคลากรต่อเนื่อง ($\bar{x} = ๔.๑๐$) ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศภายใน
สถานศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในประเด็น สำรวจสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการ
สอนเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการนิเทศในโรงเรียน ($\bar{x} = ๔.๐๔$)

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ด้านการวัดผลประเมินผล และ
จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการวัดผลประเมินผล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๒๕.กำหนดวัตถุประสงค์/วางแผนการดำเนินการในการวัดผลและ ประเมินผลตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ	๔.๔๒	.๖๕	มาก
๒๖.มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา ของหลักสูตร	๔.๔๗	.๖๑	มาก
๒๗.ส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือ /กำหนดปฏิทินปฏิบัติงานใน การวัดผลและประเมินผลได้ชัดเจน	๔.๓๖	.๖๘	มาก
๒๘.นำเทคโนโลยีมาช่วยในการวัดผลและประเมินผลไปใช้ พัฒนาการเรียนการสอน	๔.๑๖	.๗๖	มาก
๒๙.มีการนำผลการประเมินระหว่างเรียนและการประเมินผลปลาย ภาคเรียนมาวิเคราะห์ข้อบกพร่องเพื่อจัดการสอนซ่อมเสริมให้ ผู้เรียน	๔.๓๔	.๖๕	มาก
๓๐.มีการสรุปผลการวัดผลและประเมินผล เพื่อนำ ยุทธศาสตร์ในการวางแผนต่อไป	๔.๓๐	.๗๐	มาก
รวม	๔.๓๔	.๕๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล
ประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๔.๓๔$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การบริหารงานวิชาการ
ด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล
ประเมินผล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในการประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ
เนื้อหาของหลักสูตร ($\bar{x} = ๔.๔๗$) ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล มีค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุดในประเด็น นำเทคโนโลยีมาช่วยในการวัดผลและประเมินผลไปใช้พัฒนาการเรียนการ
สอน ($\bar{x} = ๔.๑๖$)

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ด้านการประกันคุณภาพ
การศึกษา และจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๓๑.วางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา/จัดระบบโครงสร้าง องค์กรให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	๔.๓๔	.๖๖	มาก
๓๒.เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนประกัน คุณภาพการศึกษาในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ	๔.๒๗	.๗๐	มาก
๓๓.มีการประชุมปรึกษา/ มีการประเมินตนเองเป็นระยะ และนำ ผลการประเมินไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	๔.๒๕	.๖๘	มาก
๓๔.ตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา/ประเมินแผนงาน / โครงการ การประกันคุณภาพการศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา	๔.๒๕	.๖๘	มาก
๓๕.เสนอรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ต่อหน่วยงานต้น สังกัดและเผยแพร่ต่อสาธารณชน	๔.๒๖	.๗๔	มาก
๓๖.มีการนำผลการประเมินไปใช้ในแผนการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและปรับปรุง แผนงาน/โครงการ	๔.๓๕	.๖๘	มาก
รวม	๔.๓๐	.๕๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ผู้บริหารและครูมีการบริหารงานวิชาการด้านการประกัน
คุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๐$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การบริหารงาน
วิชาการด้านประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมากทุกข้อ และการบริหารงานวิชาการด้านการ
ประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในประเด็น มีการนำผลการประเมินไปใช้ในแผนการ
พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและปรับปรุงแผนงาน/โครงการ
($\bar{X} = ๔.๓๕$) ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดใน
ประเด็น เสนอรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ต่อหน่วยงานต้นสังกัดและเผยแพร่ต่อสาธารณชน
($\bar{X} = ๔.๒๖$)

๔.๓ การทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบระหว่างตัวแปร ๒ ตัว ใช้การทดสอบค่าที (t- Test) ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างตัวแปร ๓ ตัวขึ้นไปใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) และถ้าพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ (Scheffe' post hoc comparison) ได้ผลวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๕ การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
๑. ชาย	๕๒	๔.๐๓	.๔๑	-๒.๐๘	.๐๓*
๒. หญิง	๑๓๑	๔.๒๓	.๔๓		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ผู้บริหารและครู เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน โดยผู้บริหารและครูที่เป็นเพศหญิงมีการบริหารงานวิชาการมากกว่าเพศชาย ($\bar{X}$ = ๔.๒๓: ๔.๐๓)

ตารางที่ ๔.๑๐ การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p - value
๑. น้อยกว่า ๓๐ ปี	๕๑	๔.๐๓	.๔๕	๕.๑๓	.๐๐**
๒. อายุ ๓๑ – ๓๕ ปี	๓๒	๔.๒๔	.๔๓		
๓. อายุ ๔๐ – ๔๕ ปี	๓๘	๔.๒๒	.๔๓		
๔. มากกว่า ๕๐ ปี	๒๒	๔.๔๓	.๓๘		
รวม	๑๒๓	๔.๑๕	.๔๖		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ผู้บริหารและครู อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ได้ผลวิเคราะห์ดังตารางที่ ๔.๑๑

ตารางที่ ๔.๑๑ การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	อายุ			
	น้อยกว่า ๓๐ ปี	อายุ ๓๑ – ๓๕ ปี	อายุ ๔๐ – ๔๕ ปี	มากกว่า ๕๐ ปี
น้อยกว่า ๓๐ ปี	-	.๑๔	.๔๔	.๐๐**
อายุ ๓๑ – ๓๕ ปี		-	.๕๕	.๒๓
อายุ ๔๐ – ๔๕ ปี			-	.๒๓
มากกว่า ๕๐ ปี				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่าผู้บริหารและครูที่มีอายุน้อยกว่า ๓๐ ปี มีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกับผู้บริหารและครูที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนคู่อื่นมีการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๒ การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู วุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

วุฒิการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p - value
๑. ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๐	๔.๒๓	.๓๓	๑.๓๑	.๑๘
๒. ปริญญาตรี	๑๘๓	๔.๒๑	.๔๓		
๓. สูงกว่าปริญญาตรี	๑๖	๓.๕๘	.๔๕		
รวม	๒๒๓	๔.๑๕	.๔๖		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ผู้บริหารและครู วุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู วุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๓ การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู ตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

ตำแหน่ง	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
๑. ผู้บริหาร	๕	๔.๒๘	.๓๓	.๕๖	.๕๓
๒. ครูผู้สอน	๒๑๘	๔.๑๕	.๔๓		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ผู้บริหารและครู ตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน โดยผู้บริหารมีการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูผู้สอน ($\bar{X}=๔.๒๘:๔.๑๕$)

ตารางที่ ๔.๑๔ การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

ประสบการณ์การทำงาน	N	$\bar{X}$	S.D.	F	p - value
๑. น้อยกว่า ๕ ปี	๘๘	๔.๑๒	.๔๘	๔.๔๕	.๐๐**
๒. ๖-๙ ปี	๕๑	๔.๐๘	.๔๕		
๓. ๑๐-๑๔ ปี	๓๑	๔.๓๖	.๓๖		
๔. มากกว่า ๑๔ ปี	๕๓	๔.๓๒	.๔๒		
รวม	๒๒๓	๔.๑๕	.๔๖		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ผู้บริหารและครู ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ว่า ผู้บริหารและครู ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) ได้ผลวิเคราะห์ดังตารางที่ ๔.๑๕

ตารางที่ ๔.๑๕ การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	ประสบการณ์ทำงาน			
	น้อยกว่า ๕ ปี	๖-๙ ปี	๑๐-๑๔ ปี	มากกว่า ๑๔ ปี
น้อยกว่า ๕ ปี	-	.๕๕	.๐๑**	.๐๑**
๖-๙ ปี		-	.๐๐**	.๐๐**
๑๐-๑๔ ปี			-	.๗๒
มากกว่า ๑๔ ปี				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า ๕ ปี มีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกับผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ๑๐-๑๔ ปีและมากกว่า ๑๔ ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน ๖-๙ ปี มีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกับผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ๑๐-๑๔ ปีและมากกว่า ๑๔ ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนคู่อื่นมีการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

๔.๔ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๖ ปัญหา อุปสรรค การบริหารงานวิชาการ

ปัญหา อุปสรรค	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ (%)
๑. ฝ่ายวิชาการไม่ชัดเจนในข้อมูลบางส่วน ทำให้สื่อสารผิดพลาด	๓	๑๖.๖๗
๒. ขาดการวางแผน การประชุม ให้ครูผู้สอนเข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน จะได้ปฏิบัติตามแผนความรู้แบบเดียวกัน	๕	๑๑.๕๐
๓. ปัญหา เงินทุน ในด้านการบริหารจัดการ	๕	๑๑.๕๐
๔. ขาดสื่อและอุปกรณ์ที่ช่วยในการเรียนการสอน	๕	๑๑.๕๐
๕. ครูสอนไม่ตรงกับความสามารถ	๓	๗.๑๔
๖. การขึ้นเนะงานกับครูผู้สอนไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง	๒	๔.๗๖
๗. เน้นกิจกรรมมากเกินไปจนมีผลกระทบต่อการเรียนการสอน	๒	๔.๗๖
๘. ครูในปัจจุบันขาดความตระหนักในหน้าที่ ทำให้งานวิชาการออกมาคุณภาพแต่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	๒	๔.๗๖
๙. มีการเปลี่ยนแปลงครูบ่อย จนทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง	๒	๔.๗๖
๑๐. การวัดผลประเมินผลซ้ำซ้อน ไม่ทันสมัย	๒	๔.๗๖
๑๑. ขาดความร่วมมือในการจัดทำหลักสูตร เพราะต่างก็แข่งขันในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมของตนเอง	๑	๒.๓๘
๑๒. ปัญหาระบบราชการไม่เอื้อต่อการทำงานของโรงเรียนเอกชน เช่น ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ	๑	๒.๓๘
๑๓. การแจ้งหรือส่งเอกสารบางครั้งมีความล่าช้า	๑	๒.๓๘
๑๔. ปัญหา นักเรียนมีจำนวนมาก ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง	๑	๒.๓๘
๑๕. ผู้บริหารขาดความรู้ทางด้านวิชาการ และการตัดสินใจไม่เด็ดขาด	๑	๒.๓๘
๑๖. ขาดการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน	๑	๒.๓๘
๑๗. ปัญหาขาดแคลนบุคลากร	๑	๒.๓๘
รวม	๔๒	๑๐๐.๐๐

จากการเวที ๔.๑๖ พบว่า ปัญหา อุปสรรค การบริหารงานวิชาการ มากที่สุดในประเด็น ฝ่ายวิชาการ ไม่ชัดเจนในข้อมูลบางส่วน ทำให้สื่อสารผิดพลาด จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ รองลงมาในประเด็น ขาดการวางแผน การประชุม ให้ครูผู้สอนเข้าใจไปในแนวทางเดียวกัน จะได้ปฏิบัติตามแผนความรู้แบบเดียวกัน, ปัญหา เงินทุน ในด้านการบริหารจัดการ, และขาดสื่อ และอุปกรณ์ที่ช่วยในการเรียนการสอน จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๐ ประเด็นครูสอนไม่ตรงกับความสามารถจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔ และประเด็นการชี้แจงงานกับครูผู้สอน ไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง, เน้นกิจกรรมมากเกินไปจนมีผลกระทบต่อการเรียนการสอน, การวัดผล ประเมินผลซ้ำซ้อนไม่ทันสมัย, มีการเปลี่ยนแปลงครูบ่อย จนทำให้การสอนไม่ต่อเนื่องและครูในปัจจุบันขาดความตระหนักในหน้าที่ ทำให้งานวิชาการออกมามีคุณภาพแต่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖ ส่วนประเด็น ขาดความร่วมมือในการจัดทำหลักสูตร เพราะ ต่างก็แข่งขันในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมของตนเอง, ปัญหาระบบราชการ ไม่เอื้อต่อการทำงานของโรงเรียนเอกชน เช่น ข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ, การแจ้งหรือส่งเอกสาร บางครั้งมีความล่าช้า, ปัญหา นักเรียนมีจำนวนมาก ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง, ผู้บริหารขาดความรู้ ทางด้านวิชาการ และการตัดสินใจไม่เด็ดขาด, ขาดการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน และ ปัญหาขาดแคลนบุคลากร จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๓ ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข การบริหารงานวิชาการ

ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ (%)
๑. ควรมีการจัดครูสอนให้ตรงกับความสามารถ	๖	๑๔.๒๙
๒. ควรจัดระบบการสื่อสารให้มีความชัดเจนกว่านี้	๕	๑๑.๕๐
๓. ประชุม ชี้แนะ ปฏิบัติ ประเมิน ให้เป็นขั้นตอนตามระยะเวลาที่กำหนด	๕	๑๑.๕๐
๔. ควรสนับสนุนเงินทุนในด้านต่างๆ อย่างเพียงพอ	๔	๙.๕๒
๕. ควรจัดหาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	๓	๗.๑๔
๖. ควรใช้หลัก PDCA นำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ	๒	๔.๗๖
๗. ผู้บริหารควรร่วมมือกันในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปต่อยอดได้ในด้านอาชีพ	๒	๔.๗๖
๘. ควรจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อเวลาเรียน ควรตัดกิจกรรมสอดแทรกออกไปบ้าง	๒	๔.๗๖
๙. ควรมีระบบเน็ตเวิร์กเพื่อเก็บข้อมูลและแบบฟอร์มต่างๆ	๒	๔.๗๖
๑๐. ครูจะสอบบรรจุหรือลาออกควรบอกผู้บริหารล่วงหน้า	๒	๔.๗๖
๑๑. ผู้บริหารควรนำข้อเสนอจากครูผู้สอนไปปรับปรุงแก้ไข	๒	๔.๗๖
๑๒. ควรจัดทำโครงสร้างหลักสูตรให้ชัดเจน	๑	๒.๓๘
๑๓. หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบควรให้ความสะดวกในการทำงานของโรงเรียนเอกชน	๑	๒.๓๘
๑๔. ควรจัดส่งเอกสารล่วงหน้าก่อนกำหนด	๑	๒.๓๘
๑๕. ควรหาจุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนเพื่อใช้ในการพัฒนานักเรียน	๑	๒.๓๘
๑๖. ควรส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ	๑	๒.๓๘
๑๗. ผู้บริหารควรให้ความสนใจในการบริหารงานวิชาการมากขึ้น	๑	๒.๓๘
๑๘. ควรสร้างแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนอย่างเพียงพอ	๑	๒.๓๘
รวม	๔๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขการบริหารงานวิชาการใน ประเด็น ควรมีการจัดครูสอนให้ตรงกับความสามารถ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ รองลงมาในประเด็น ประชุม ชี้แนะ ปฏิบัติ ประเมิน ให้เป็นขั้นตอนตามระยะเวลาที่กำหนดและควร จัดระบบการสื่อสารให้มีความชัดเจนกว่านี้ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๐ ประเด็นควร สนับสนุนเงินทุนในด้านต่างๆ อย่างเพียงพอ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒ ประเด็นควร จัดหาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔ และประเด็น ควรใช้หลัก PDCA นำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ, ผู้บริหารควรร่วมมือกันในการจัดการเรียน การสอนเพื่อนักเรียนสามารถนำไปต่อยอดได้ในด้านอาชีพ, ควรจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อเวลา เรียน ควรตัดกิจกรรมสอดแทรกออกไปบ้าง, ควรมีระบบเน็ตเวิร์คเพื่อเก็บข้อมูลและแบบฟอร์ม ต่างๆ, ครูจะสอบบรรจุหรือลาออกควรบอกผู้บริหารล่วงหน้าและผู้บริหารควรนำข้อเสนอจาก ครูผู้สอนไปปรับปรุงแก้ไขจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖ ส่วนประเด็น ควรจัดทำโครงสร้าง หลักสูตรให้ชัดเจน, หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบควรให้ความสะดวกในการทำงานของโรงเรียน เอกชน, ควรจัดส่งเอกสารล่วงหน้าก่อนกำหนด, ควรหาจุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนเพื่อใช้ในการ พัฒนานักเรียน, ควรส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ, ผู้บริหารควรให้ ความสนใจในการบริหารงานวิชาการมากขึ้นและควรสร้างแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนอย่าง เพียงพอ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ ตามลำดับ